

Tiedotuslehti 3 2013

Vapautetut

Jyväskylän Katulähetys ry

Katulähetysliiton kesäpäiviä vietettiin 9.-11.8. 2013 Tampereella. Sivut 10-12.

Hanna-Riikka Alasippolalle SPR:n hengenpelastusmitali s. 2.

Työntekijänä keskeilläme esittelyvuorossa talousassistenti Matti Kaukotiä s. 5-6.

Kalliomäessä asuva Tuomo Rinne pelastui Jumalan armosta s. 5-6.

Ripeä oikea toiminta pelasti ihmishengen

Toukokuussa 2012 Katulähetyksen pikkubussi suuntasi Jyväskylästä Helsinkiin, tavoitteena osallistuminen Sininauhaliiton Siniboss-päiville. Koulutuksen toisena päivänä luennoitsijana toiminut **Satu Taiveaho** havaitsi, että puolimatkan koti Myrrin vastaavalle työntekijälle, **Hannu Kärkkäiselle**, tapahtui jotain. Se oli vakava sairauskohtaus. Jyväskylästä päiville osallistunut Myllyjärven yhteisöllisen asumisyksikön vastaava, **Hanna-Riikka Alasippola**, aloitti välittömästi elvytyksen yhdessä **Jari-Juhani Helakorven** ja Sirja Ingalsuon kanssa.

Päiville osallistunut Katulähetyksen talouspäällikkö, **Irja Turpeinen**, muistaa Hanna-Riikan toimineen tilanteessa kylmän rauhallisesti ja ohjeita antaen. Paikalle soitetusta ambulanssista saatiin lisäohjeita. Hannun sydän alkoi toimia. Vaarallinen kammiovärinä saatiin aisoihin. Paikalle saapunut lääkintähenkilökunta totesi elvyttäjien toimineen oikein. Oikeaoppisen ja nopean elvytyksen vuoksi Hannun henki ei ainoastaan säästynyt vaan hän toipui nopeasti työkuuntoon.

Myrrin 10 -vuotisjuhlien yhteydessä 10.9. SPR jakoi elvyttäjille hengenpelastusmitalit. Puheessaan SPR:n Helsingin ja Uudenmaan piirin puheenjohtaja, **Hannu Harri**, painotti ripeän ja oikean toiminnan merkitystä vakavassa tilanteessa. Se pelasti ihmishengen. Tunnustuksen arvoa kuvaa se, että vuosittain tämä mitali jaetaan vain muutamille henkilöille Suomessa.

Myrri on esikuva

Hannu Kärkkäinen yhdessä vaimonsa Sinikan kanssa on tehnyt hienoa työtä Vantaalla. Vantaan apulaiskaupunginjohtaja, **Jukka T. Salminen**, huokui tyytyväisyyttä ja kertoi Myrrin toimivan hienona esimerkkinä koko kaupungille. Sama tyytyväisyys ilmeni myös paikallisten poliitikkojen puheenvuoroista sekä Sininauhasaatiön ja -liiton edustajien sanoista.

Kaikkein koskettavin oli kuitenkin Sol-

Hannu Kärkkäinen ja Hanna-Riikka Alasippola.

Hanna-Riikka Alasippola otti hengenpelastusmitalin vastaan Myrrin 10 vuotisjuhlassa Vantaalla.

kikujan päiväkodin lapsiryhmä johtajansa vetämänä: Lapset olivat piirtäneet paperiin kätensä ääriviivat ja kuhunkin piirrokseseen oli kirjoitettu yksi hyvää naapuria luonnehtiva ominaisuus. Vastuu, huolenpito, huumori, yhteinen tekeminen, kohtaamiset, tervehtiminen, arkipäivän vuorovaikutus, auttaminen, aito välittäminen kuuluvat hyviin naapuruussuhteisiin.

Myrristä on tullut elämänkeskus, joka säteilee hyvää oloa ja toivoa ympäristöönsä. Ympäristön vastustus on muuttunut yhteistyöksi.

Ensiaputaitoja tarvitaan

Hanna-Riikka kertoo olleensa yhteydessä Hannuun dramaattisen tilanteen jälkeenkin. Molemmat ovat tuetun asumisen vastaavia työntekijöitä. Hanna-Riikan, Hannun ja tämän vaimon Sinikan kohtaamisesta Myrrissä saattoi aistia syvän kiitollisuuden. Avaintyöntekijän hengenpelastumisella on myös iso merkitys ympäristölle.

Alun perin Hanna-Riikasta piti tulla ensihoitaja. Vuonna 1997 hän tuli harjoittelemaan Jyväskylän Katulähetykseen. Suunnitelma muuttui. Hänestä tulikin

päihdetyöntekijä. Ensiavun perusteet olivat kuitenkin jo hallussa.

Katulähetyksen asiakaskunta on sellaista, että ensiaputaitoja tarvitaan. Erilaisia sairaustapauksia työntekijät kohtaavat silloin tällöin ja myös asukkaiden terveyden tilan muutoksia pitää huomioida. Joskus ensiapukaan ei enää auta. – Nämä tapaukset eivät koskaan unohdu. Muistan ne kaikki, kertoo Hanna-Riikka.

Elämän elvytys

Tuetun asumisen työntekijä kohtaa vuosien varrella monia erilaisia sairaustapauksia, joissa täytyy toimia nopeasti ja oikein. Päihdeongelmien parissa työskentelevien ohjaajien työ on vaativaa ja haasteellista. Monen ihmisen henki on säästynyt myös sitä kautta, että hän on saanut kokea elämänmuutoksen ja raitistumisen.

Samalla ihmisen elämä on tullut ”elvytetyksi” kokonaisvaltaisesti. Se on avautunut jälleen raittiina, rikkaana ja elämisen arvoisena. Moni Katulähetyksen asukas on saanut kokea tällaisen elvytyksen ja jatkaa matkaansa muuttuneena miehenä ja naisena.

Markku Leinonen

Ensikertalaisen kokemuksia Syysrasteilta

Saapuminen ja tervetuloa!

Alkusanoissaan **Esko Jantunen** Samarialta sanoi, että ellei aloiteta niin eipä päästä jatkamaan... **Pekka Simojoki** lauloi mm. ”Karavaani kulkee koirat haukkuu... Esko Jantunen luki Hebrealaiskirjeen uskon luvusta (luku 11.) Nooasta, Saarasta ja Abrahamista, heidän uskontiestään. He saivat uskon kipinän mahdollisiin tilanteisiin. He pitivät luotettavana Jumalan sanan. Kysytään, että onko mahdollista?

”Onko mahdollista?”

Jumalalle ”kuulemma” on kaikki mahdollista. ”Mauri” todisti vapautuneensa päihteistä syysrasteilta 2010 alkaen, 25 vuoden huumeputkesta. Hän sanoi, että jos joku sanoo ettei vapautuminen ole mahdollista, niin kyllä se kuitenkin on! Vivamon toiminnanjohtaja **Anna-Mari Kaskinen** toivotti meidät tervetulleiksi. Hän mainitsi Vivamon tunnuksen ”Te ette ole vieraita”, joka lukee erään rakennuksen sisäänkäynnin yllä. Ajatus löytyy Efesolaiskirjeestä ja 1. Pietarin kirjeestä. Kristus on kulmakivi, me rakennuskiviä. Eräs mies pyysi Anna-Maria tekemään laulun itkemättömistä itkuista. Tarkoittiko lapsuuden kiellettyjä itkuja? Kolhuja? Anna-Mari teki ensin runon, sitten **Petri Laaksonen** sävelsi sen. (Kappale on levyllä ”Lauluja särkyneille”.) Anna-Mari lauloi laulun. ”Tuskakin on toivon kasvimaata...” Kokemukset ovat kompostimultaa, joista kasvaa ihan uutta. Jumala voi käyttää huonojakin kokemuksiamme hyvään. Voimme auttaa toisia jakamalla kokemustamme.

Lähetyssaarnaaja **Jukka Borg** Unkarista soitti pianoa ja lauloi. Tauon jälkeen **Jorma Soini** luki Sharon Millerin koskettavan runon. Jorma sanoi löytävänsä itsensäkin runosta. Itse ja muut ihmiset ”aukeavat” runosta eri tavalla. Jorma lausui myös ”Vaikearisti” -runon. Hän sanoi Syysrastien olevan hänelle tosi tärkeitä ja selosti tietokilpailukuvion. (Kierto-) Palkintona Anna-Maria Vahalan maalaama ”Armo” -taulu (2003) (Jyväskylän Katulähetyksen joukkue oli tietokilpailussa kolmas.)

Vivamon kaunista luontoa.

Pekka Simojoki konserttoi

Pekka Simojoki konserttoi tiistain päivällisen jälkeen mm. lauluilla, joita hän sävelsi evankelista-kirjailija Erkki Lemisen teksteihin. Simojoki mainitsi Daavidinkin tehneen ”biisejä”, eli psalmeja... Jukka Borg lauloi oman versionsa ”Oi Herra luoksein jää” -virrestä pianon säestämänä.

Kokemusten Kavalkadissa Jutta Tampereelta kertoi päässeensä huumeista uskoontulon kautta.

Minna ja Jukka Lammi Korttesjärveltä todistivat. He kertoivat myönteisten asioiden kantaneen eteenpäin selvittyään tulipalosta. Koti paloi, tavarat tuhoutuivat lähes täysin. He itse pelastuivat ja lemmikit: Kissa ja koirat. Molemmat saivat käsiinsä pahoja palovammoja. Hoitajat ihmettelivät kuitenkin tavallista nopeampaa toipumista. Kasvot eivät palaneet eivätkä palokaasut huumanneet. Videot ja valokuvat pääosin säilyivät. KAN:nilta järjestyi kriisikoti. Minna ja Jukka ovat tehneet KAN:nille vapaaehtoistyötä. Minnan äiti oli lahjoittanut vuodevaatteita, jotka käyttöön saatuaan Minna ja Jukka tunsivat olevansa kuin kotonaan!

Keskiviikkopäivän ohjelman juonsi **Urpo Andström**, Karismakodin johtaja. Musiikissa Elina Pikkuhookana, piano.

Vanhemmuuden haasteita

Seppo Jokinen ja Seija Ylitalo kertoivat kokemuksistaan uusperheellisinä. Seppo totesi

meillä jokaisella olevan tai olleen vanhemmat. Seppo kertoi olleensa ”sunnuntailapsi”. Sepon äiti petti Sepon rintamalla ollutta isää saksalaissotilaan kanssa. Isä kohdisti vihan Seppoon. Meni rintamalle raittina palaten alkoholistina. Seija kertoi nähneensä isänsä vasta 12-vuotiaana. Hänelläkin oli pelkoja lapsesta asti, kuten Sepollakin. Seppo muutti pelkonsa uhmaksi ja välinpitämättömyydeksi. Hänellä oli lapsena itsemurhayrityksi.

Seppo joutui päihdealan ammattiauttajana myöntämään olevansa alkoholisti. Hänelle vertaistukiryhmä oli ainoa toipumismahdollisuus. Sepolla oli kokemus, jossa Jumala sanoi, että Seppo, sinun ei tarvitse enää juoda. Ja: Älä ota ensimmäistä ryyppyä, minä huolehdin muusta. Seppo käy edelleen vertaistuessa. Hän ryhtyi uudelleen papiksi, pitäen papin asua. Seppo totesi ihmisen kasvussa korvaavien kokemusten tärkeyden. Jumala antaa niitä meille, ihmistenkin kautta.

Anteeksiannon mahdollisuus

Myös isäsuhteen voi luoda tänään. Ei ole liian myöhäistä. Ja Jumala voi puhutella lastenlastenkin kautta. Tulee antaa vanhemmille anteeksi! Ja jos mahdollista, selvittää asiat henkilökohtaisesti. Seppo sai sovittua, anteeksipyödyttyä ja annettua ennen isänsä kuolemaa. Hän sai saattaa isänsä hautaan. Seppo koki tämän armona. Hän koki saaneensa velkansa anteeksi!

”Rastit”

Keskiviikkoiltapäivänä ohjelmassa olivat Rastit: Rukousrasti, sielunhoitorasti, matalan kynnyksen kuvataiderasti, (johon tämän jutun tekijä osallistui innolla), gossellattarit, huostaan otettujen lasten vanhempien vanhemmuus, rento ulkorasti, jousiammuntoineen, ja rastikuoro. Sen jälkeen joimme makoisat pullakahvit...

Päivällisen jälkeen muusikko **Anton Laurila** lauloi ja kertoi vapautumisestaan päihteistä uskon kautta.

Toipumismahdollisuus riippuvuudesta?

Torstaina **Leena Paasikangas** kertoi riippuvuuksista toipumisesta, mm. peliriippuvuudesta. Läheisten kysymykset ja omat eettiset arvot vaikuttavat toipumisen alkamiseen. Ihminen tajuaa itsessään olevan ”paremman” puolen, ilman päihteitä. Tajuaa sisäisen ristiriitansa, omaten kaksi puolta itsessään. Toipumisessa auttaa luottamuksen osoitus, myönteinen välittäminen. Aluksi napakka ja lyhyt ”kontrolloiva” ote voi olla hyväksi. Välittävä asenne myös pysäyttää. On väliä missä elämäntilanteessa alkaa toipua riippuvuudesta. pysäyttää, kun oma ”pohja” alkaa näkyä. Ihminen päättää tietoisesti toipua. etsii apua. AA:n tyyneysrukous on monelle tärkeä, se on auttanut monia. Ihminen pelkää parempaakin elämänmuutosta. Kuntoutuessa tunteet heittelevät. Tämä on toipumisen merkki. Tunteita voi olla pelko, epävarmuus, tyhjyys, toivottomuus, epävarmuus...

Voit toipua laulamalla, juoksemalla, puhumalla, kirjoittamalla... Päivittäiset arvovalinnat ovat tärkeitä. Teemme ratkaisumme arvojemme mukaan. Päihteilijänä minulla on ”päihdearvot”. Kun ihminen vastustaa ja kiukuttelee, niin hän onkin muutosprosessissa. Auttaja voi iloita vastustuksesta. Se on merkki muutoksesta!

Auttavalta voi kysellä, miksi hän vastustaa. Vastustaa voi myös vaikenemalla. Päihteiden käytön lopettamista haluavalla on esiharkintaa vielä päihteitä käyttäessään. Päätös raitistua ei ole vielä täysin selkeä. Toipuvavoit mennä esiharkinnasta harkintaan ja takaisin. Tulee retkahduksia. Kokeilusta voi seurata päätös olla ottamatta viikolla ja viikonloppuina. Alkuun päihteettömyys voi

Pekka Simojoen laulut otettiin ilolla vastaan.

olla ”juhlaa” ennen kuin se on (osa) arkea. Varsinkin 2-3 ensi kuukauden aikana tuen poistuminen on riski raittiudelle. Esiharkintavaiheessa olevalle on turha tyrkyttää muutosta! Liian varhain tarjottu kuntoutus on virhe.

Ammattiauttaja voi ”herätellä” asiakasta kysymällä kuulumisia. Ei kannata jättää esiharkinnassa olevaa luullen ettei ole toipumismotivaatiota. Tukija voisi varautua antamaan ”ensiapua retkahduksen varalle. Seurausten miettiminen voi auttaa toipujaa. Omat tunteet pelottavat, mutta voin hyväksyä ajatukseni tietäen etteivät ne oikeasti hallitse minua, vaikka ovat ”osa” minua!

Älä jätä toista. Mene puhumaan. Rehellisyys itselle on opeteltava! Toiminta, pienikin alku, auttaa. Vaikka kävely korttelin ympäri. Pienin askelein eteenpäin! Toiminnan toistuvuus on tärkeää. Itseään voi palkita. Vaikkapa ostan itselleni jotain mieluisaa.

Kirkko

Syysrastien lopuksi oli jumalanpalvelus Vivamon kirkossa ehtoollisineen. **Urpo Andström** saarnasi. Hän kertoi Daavidin elämästä. Lankeemuksensa ja Naatanin nuhtelun jälkeen Daavid nöyrtyi Jumalan edessä. Vasta tämän jälkeen hänellä alkoi elämä ”Jumalan mielen mukaisena miehenä”!

Rasteilla iltoihin kuuluivat saunat kauniin Lohjanjärven rannassa ja iltanuotiot makkaranpaistoinen. Vivamo on ympäristönä hieno paikka! Alkusyksyn aurinkoiset säät suosivat meitä Syysrastien osallistujia... Kiitos Jumalalle, Sininauhaliitolle ja Vivamon ystäväisille väelle kaikesta!

Erkki Hänninen

Matti Kaukocie, Katulähetyksen talousassistentti

Matti Kaukocien työ on haasteellista ja monipuolista. Hän pitää työstään.

Kuka olet?

Olen **Matti Kaukocie**, 33-vuotias talousassistentti Jyväskylän Katulähetyksessä.

Mistä olet kotoisin?

Olen syntynyt Viitasaarella, mutta asunut koko ikäni Jyväskylässä.

Mieluisin lapsuudenmuistosi?

Vietin lapsena Viitasaaren mummolasassa kesät ja usein viikonloppujakin. Papan kanssa pääsin touhuamaan kaikenlaista. Jo pienenä sain puukon käteen ja pääsin

ajamaan traktorilla. Siellä opin kaikkea hyödyllistä, josta on ollut apua elämän varrella.

Millainen olet?

Melkoisen sosiaalinen persoona ja tulen hyvin toimeen ihmisten kanssa. Minulla on positiivinen elämänsen. Hankalinakin aikoina yritän löytää elämästä pieniä hyviä asioita joiden voimin jaksan eteenpäin.

Kerro perheestäsi?

Perheeseeni kuuluu avopuoliso **Laura** ja cairnterrieri Lili. Tammikuussa

saamme perheenlisäystä yhden pienen ihmisen verran. Perheeseeni kuuluvat myös isä, äiti ja pikkuveli.

Miten ja miksi olet päätnyt Katulähetykseen töihin?

Sairastin nuorempana paniikkihäiriötä, jonka vuoksi työt ja opiskelut jäivät kesken pidemmäksi aikaa. Tervehtyväni lähdin kuntouttavan työtoiminnan kautta liikkeelle.

Päädyin Katulähetykselle ensin kuorma-auton apumieheksi, sieltä Kankitien kirpputorille ja lopuksi taloushallintoon oppisopimusopiskelijaksi.

Mistä pidät eniten työssäsi?

Pidän työni monipuolisuudesta ja siitä, että saan olla ihmisten kanssa tekemisissä. Uutta oppii koko ajan ja haasteita riittää. Ja tietysti loistavat työkaverit auttavat jaksamaan kiireenkin keskellä!

Millainen esimies sinulla on?

Taluspäällikkömme **Irja Turpeinen** on tarkka, ahkera ja jämäkkä persoona. Irjan kanssa on mukava hoitaa Katulähetksen taloutta.

Mitä elämän kohokohtia sinulla on ollut?

Kohokohtia elämässäni ovat olleet avopuoliso Lauran tapaaminen ja keväällä saamamme vauvauutiset. Myös viime syksynä suorittamani liiketalouden merkonomin tutkinto ja ostamamme rivitalokoti kuuluvat ehdottomasti elämäni hienoimpiin hetkiin.

Mielimusiikkisi?

Musiikin suhteen olen melko kaikkiruokainen. Mielialan mukaan kuuntelen melkein mitä vain laidasta laitaan.

Minkä kirjan luit viimeksi?

Jari Sinkkosen kirjan Isäksi ensi kertaa. Laura antoi sen minulle lahjaksi ilmeisesti pienenä vinkkinä tulevaa varten.

Millainen on hyvä ystävä?

Hyvä ystävä on luotettava ja reilu. Ihminen, jonka kanssa on helppo olla oma itsensä. Hän auttaa ja tukee tarvittaessa. Hyvä ystävä on mukana elämässä ja hänestä tietää, että on läsnä, vaikka ei usein näkisikään.

Mikä saa sinut ärtymään?

Ihmisten epäoikeudenmukainen kohtelu. Erityisesti heikomprien sortaminen. Nykyään myös varsinkin yritysmaailmassa vallassa oleva oman edun tavoittelu on asia josta en pidä. Työntekijöiden ja johtajien palkat ovat karanneet liian kauaksi toisistaan. Myös vilkun käyttämättä jättäminen liikenteessä ärsyttää!

Milloin olet tyytyväinen?

Tyytyväisimmilläni olen kotosalla lauantai-iltana. Saunotaan ja tehdään hyvää ruokaa. On rauhallinen olo ja elämä tuntuu olevan raiteillaan. Myös voitettun salibandyottelun jälkeen olo ei ole yhtään hassumpi.

Mitä harrastat?

Pelaan salibandyä ja kesäisin jalkapalloa. Lisäksi puuhailen ja lenkkeilen paljon koiran kanssa. Lauran kanssa katsomme elokuvia, laitamme omaa kotia ja teemme pihahommia.

Mikä on työnäkysi Katulähetyksessä?

Haluan, että voin olla omalta osaltani auttamassa heikompiosaisia ihmisiä ja mahdollistamassa heidän paluutaan normaaliin arkeen. Omasta kokemuksesta tiedän miten hankalaa elämä voi välillä olla. Katulähetys on ollut apuna omalla kohdallanikin.

Mitä haluaisit muuttaa työyhteisössäsi?

Eri yksiköiden tiedonkulku voisi olla parempaa. Olisi hienoa, jos uskaltaisimme tehdä asioita eri tavalla ja kokeilla uusia juttuja. Ajan hermolla pysyminen on tärkeää Katulähetyksellekin!

Mikä on ollut mieleenpainuvuin matkasi?

Olimme vuosi sitten Lauran kanssa Kreikassa Samoksen saarella. Lauralle tämä oli ensimmäinen pidempi ulkomaanmatka ja häntä jännitti kovasti. Vuokrasimme auton ja kiertelimme saarta.

Pidän historiallisista nähtävyyksistä, kuten linnoista, luolista ja museoista ja näitä Samokselta löytyi paljon. Yksi vaikuttavimmista paikoista oli 600 vuotta ennen ajanlaskun alkua käsipelissä louhittu yli kilometrin mittainen tunneli vuoren läpi. Lisäksi matkasäät suosivat meitä.

Erkki Hänninen

Ari Kitinoja 30 vuotta Katulähetksen palveluksessa

Jyväskylän Katulähetksen pitkäaikaisin työntekijä, **Ari Kitinoja**, tuli Veljeskodin (nykyinen Etappi) valvojaksi syyskesällä 1983. Arin mittavaa työuraa juhlintiin työntekijäkokouksessa 22.8. videoesityksen ja kakkukahvien kera.

Puheenvuoroissa painotettiin Arin taitoa ja herkkyyttä ihmisten kohtaamisessa. Huumorintajuinen Arin kanssa keskustellessa mieliala kohoaa ja valoisampia näköaloja avautuu. Arin ystävyys muistetaan.

Ville-Veikko Lampisen ojentama JYP:n pelipaita symboloi Arin merkitystä työyhteisön ykkösketjussa.

Ari Kitinoja ja Ville-Veikko Lampinen.

Pelastus Jumalan armosta!

Tuomo on kirjoittanut kosketta-
van elämäntarinan. Hän kuvaa
avoimesti lapsuudessa alkanutta
päihdeiden käyttöään; menetyksiä, ihmis-
suhteiden katkeamisia, vapausrangais-
tuksia, kokemuksia väkivallasta, vuok-
rarästejä, porttikieltoja, yrityksiä aloittaa
perhe-elämä, asunnottomuutta, asumis-
yksiköissä kiertämistä. Mutta hän kertoo
myös välittämisen kokemuksista, onnistu-
misista ja uusista mahdollisuuksista sekä
vastuusta, joita on saanut Katulähetyksen
tuetun asumisen piirissä. Vihdoin avau-
tuu elämä ilolla E:llä. Tuomo saa kokea
päihdekierteen katkeavan. Tilanpuutteen
vuoksi toimitus on joutunut lyhentämään
artikkelia. Väliotsikot toimituksen.

Katulähetykseen

Olen tuttu kasvo Jyväskylän Katulähe-
tyksessä. Tässä tekstissä haluan kertoa,
kuinka tieni johti Katulähetykseen ja
kuinka elämäni on muuttunut näinä vuo-
sina. Vuonna 2006 muutin Salmirannan
puolimatkan kotiin. Olin viettänyt raitista
elämää vasta muutaman viikon.

Hakeuduin itse Joutsan sosiaalitoimis-
ton kautta. Se oli monien vaikeuksien tie.
Pitkien palaverien jälkeen minulle tuli
ilmoitus, että paikka löytyisi Jyväskylän
Katulähetyksestä. Olin mielissäni asiasta
ja muutto tapahtui sosiaalityön avulla.

Salmirannassa ollessani minulle tar-
jottiin töitä ”aktiivirahalla”, joka oli hyvä
asia, sillä tuloni tuohon aikaan olivat
todella heikot. Sain Joutsan sosiaalitoi-
mistosta vain 280 €/kk.

Nuoruuden kokemuksia

Elämäni sekoittajana on toiminut
kuningas alkoholi. Aloitin juomisen
kohtuudella 13 vuoden iässä. Äitini joi ja
varastin häneltä usein kaljaa ja viinaa. Juo-
minen muuttui nopeasti ongelmaksi. Olin
koulukiusattu ja sitä tietä kesti 9 luokan
puoliväliin saakka. Alkoholin käyttö ajoi
minut usein väkivaltaiseen käytökseen ja

Tuomo Rinne

rikosten tielle. 14 vuoden iässä varastin
kännissä enoni auton ja ajoin sillä ojaan.
Minulle syntyi rikosrekisterimerkintä ja
sakkoja tuli vähän.

Muutin 16 vuoden iässä isäni luokse
Riihimäelle. Isäni hommasi minulle ra-
kennustöitä samasta firmasta, missä itse
oli töissä. Joimme työpäivän lomassa
myös kaljaa ja teimme 16 tunnin työpäi-
viä. Lomallamme suunnattiin Joutsaan
asuntovaunun kanssa ja tämä reissu olikin
hurja, sillä ryyppäsimme koko loman.
Jouduin putkaan elämäni ensimmäisen
kerran.

Olin putkassa 13,5 tuntia ja isäni oli
viereisessä putkakopissa. Parin viikon
juomisen jälkeen menimme Riihimäelle ja
lähdimme viihderisteilylle. Ryyppäsimme
koko laivamatkan ja tulomatkan myös. Sa-

tamassa meitä oli vastassa työkaverimme.
Tämän työkaverin luona poltin elämäni
ensimmäisen kerran kannabista.

Kirveestä kyynärvarteen

Muutto takaisin Joutsaan tapahtui 2003
ja aloitin opiskelut pintakäsittelyalalla
Jyväskylässä. Tutustuin todella mukavaan
tyttöön. Vuoden mittaisen seurustelun
jälkeen tyttö yritti saada minua muut-
tamaan luokseen Ouluun. Kieltäydyin,
sillä en ollut valmis vakavaan suhteeseen.
Tapahtuma johti eroon ja aloitin mielettö-
män ryyppäämisen. Myös koulupaikkani
menetin.

Joutsassa menin kuntouttavaan työ-
toimintaan. Siellä oli suurin osa jollakin
tasolla päihdeiden käyttäjiä. Tuli riitaa ja

sain kirveestä osuman kyynärvarteen. Seuraavana aamuna poliisit tuli hakemaan kuulusteluihin. Haava tulehtui ja jouduin Jyväskylään sairaalahoitoon ja olin sairaalassa kolme ja puoli viikkoa.

Sairaalasta kotiuduin ja pääsin muuttamaan Jyväskylän Katulähetykselle. Muuttoa tapahtui sosiaalityöntekijän kyydillä. Salmirannan työntekijä näytti minulle asunnon ja minä sen jälkeen kirjoittelin erikoissopimuksia ja vuokrasopimuksia alle.

Pojan syntymä

Olin tutustunut ennen Jyväskylään tuloa naiseen. Hän asui Palokassa. Kävelin päivittäin Salmirannasta Palokkaan ja takaisin. Puolentoista kuukauden jälkeen aloin juomaan ja menin kännissä myös tapaamaan tyttöä. Hän kuitenkin tykkäsi minusta silloinkin. Armeijaan lähtö tuli myöhemmin. Nainen kertoi olevansa raskaana minulle. Sain lykättyä armeijaani. Pidin tyttästä huolta, mutta ryyppäsin välillä. Tyttö ei minua kuitenkaan halunnut jättää juomiseni takia. Sain hädön Salmirannasta, sillä olin mennyt sinne kännissä ja ryyppäsin sielläkin. Varoitustilini tuli täyteen.

Soitin toiminnanjohtajalle, joka ohjasi ottamaan yhteyttä Etapin vastaavaan työntekijään. Sain asunnon. Se tuntui todella uskomattomalta kaikkien töppäyksieni jälkeen. Etapissa aloitin kuntouttavan työtoiminnan kolmena päivänä viikossa ja sain raittiutta melkein kolme kuukautta.

Vihdoin alkoi olla 9 kk:n odotusaika ohi. Muistan tämän tapahtuman todella hyvin. Olin ryyppäämässä, kun minulle tuli puhelu sairaalasta aamu neljältä. Poika syntyi iltapäivällä ja minä join kavereideni kanssa mukamas viimeistä kertaa. Menin katsomaan poikaani ja tyttöystävääni sairaalaan ja sanoin tyttöystävälleni, että mitä ikinä tapahtuukin, minä pidän huolta tuosta pojasta.

Tyttöystäväni ja poika joutuivat sairaalasta pääsyn jälkeen Ensi- ja turvakotiin. Sain käydä tapaamassa heitä, tasan kolme yötä. Lopulta tyttöystävä sai asunnon Palokasta. Sosiaalityöntekijät yrittivät erottaa meidät juomiseni takia, mutta tyttö ja minä pidettiin pintamme ja viimein muutimme yhdessä Palokkaan. Sain töitä rakennusfirmasta. Pian taas alkoholi tuli kuviin, mutta en juonut kertaakaan pojan nähden enkä edes asunnossa missä asuimme.

Tuomo Rinne

Ero

Pian juomiseeni puututtiin sosiaalityön kautta vahvasti ja muutimme Katulähetyksen Myllyjärven yksikköön perheasuntoon. Tämä kaikki tapahtui 2008. Silloin jouduin sakoista kuukaudeksi vankilaan. Vapauduttuani pääsin töihin nopeasti. Työskentelin R-kioskissa määräaikaisena kesälomatuueraajana. Tuurasin myös erään R-kioskin myymäläesimiestä, joten voin sanoa, että töitä riitti aamusta iltaan. Tuohon aikaan en juonut yhtään.

Tyttöystäväni kyllästyi, kun olin aina töissä ja työ oli elämäni. Eräänä päivänä hän tuli kotiin, otti pojan mukaansa ja lähti menemään. Minä jatkoin juomistani. Tuttavani luona sain puukosta iskun käteen. Tässä välissä jouduin vähäksi aikaa Kankitielle ja pääsin sitten takaisin Etappiin.

Etsin netistä seuraa ja löysinkin. Muutin Suolahteen erään naisen luokse asumaan. Meillä meni vuosi hyvin ja poika oli paljon mun kanssa. Nainen kyllästyi, kun joutui hoitamaan poikaa, koska olin töissä Siwas- sa. Tuli ero ja minä aloitin mielettömän juomisen. Pistin elämän tosi huonoon jamaan.

Kannustin -projektiin

Kaiken menetettyäni tulin takasin Jyväskylän Katulähetykseen. Vuosi 2010 alkoi mielenkiintoisesti, sillä vietin muutaman hetken Kankitiellä ja kävin töissä Kannustin -projektissa. Kalliomäkeen muutto tapahtui tammikuussa 2010. Muutin siis Puupolaan ja tein Kannustin -projektissa

rakennustöitä eri yksiköissä.

Kannustin -projekti oli mielenkiintoinen ratkaisu elämän arkeen. Tukea siitä projektista todellakin sai vaikka välillä oli päiviä, ettei sekään tuntunut hyvältä. Tein projektissa töitä tammikuun ja elokuun välisen ajan. Sain aktiivirahan ja sossun massit päälle. Ryyppäsin paljon ja tuli varoituksia. Kuitenkin vuodesta selvittiin jotenkin.

Opiskelua ja kuolemantapaus

Vuonna 2011 aloitin Talouskoulun Kypärämäessä. Koulutus kesti viisi kuukautta. Jatkoin Hotelli-, ravintola- ja catering alalle. Mahtavalta kuulostaa, mutta monta seikkaa oli välissä. Ajoin skootterilla kännissä ja sain syytteen törkeästä rattijuopumuksesta. Puhalsin 3 promillea ja sain yhdyskuntapalvelua 105 tuntia. Ryysin ne juopottelemalla. Kävin kuitenkin kokkikoulua.

Vuoden 2011 lopussa olin ryyppäämässä pitkää putkea, kun tuttavani kuoli. Olin ensimmäinen, joka sen havaitsi. Menin shokkiin. Soitin hätäkeskukseen, jossa minua ei meinattu uskoa. Viimein paikalle tuli poliisit, ambulanssi ja ruumisauto.

Välittämistä ja rästejä

Seuraavana aamuna tulin Kalliomäkeen ja puhalsin nollat. Kalliomäessä tiedettiin, että olin kohdannut kuolleen. Minut hoidettiin sairaalaan. Oli mahtava tunne, kun joku välittää, vaikka itse mokaa kuinka.

Sairaalasta tulon jälkeen menin takaisin kouluun. Viimein alkoi joululoma ja tunsin saaneeni otetta elämään. Otin vastuuta Kalliomäen jouluruokailuista.

Loman jälkeen paluu kouluun oli järkyttävä ajatus. Aloin toistaa perinteistä juomista. Sain lähdöt Kalliomäestä vuokrarästien ja juomisen vuoksi. Muutin Salmirantaan mutta aloin juomaan ja sain kenkää maksamattomien vuokrien takia.

Yritin päästä takasin Kalliomäkeen. Asiaa vaikeuttivat maksamattomat vuokrat ja portikielto Kankitielle. Hetken asuin kadulla ilman mitään paikkaa. Kadulta pääsin kaverin nurkkiin ja tein kovasti töitä asumiseni eteen. Tässä vaiheessa olin aivan pohjalla ja tunsin, että elämäni menee aivan pieleen.

Jumala – tee jotain merkittävää

En osannut enää muuta kuin rukoilla, että Jumala, miksi annat tämän kohtelun minulle ja miksi joudun kärsimään. Rukoilin, jos olet olemassa, tee jotain merkittävää. Lokakuussa 2012 tapahtui merkittävä muutos. Tulin käymään Kalliomäessä ja kerroin tilanteestani. Sain tulla tänne asumaan siten, että tein töitä ja maksoin samalla vuokratästäjä.

Marraskuussa 2012 sain virallisen vuokrasopimuksen Kalliomäkeen. Silloin tapahtui paljon, sillä aloin tehdä

aamupuuroa halukkaille ja myöhemmin aloin kaverin kanssa pyörittää aamupalaa. Se sisälsi puuron, tuoreet leivät ja niiden päälle milloin mitään, myös gluteeniton vaihtoehto.

Sisäinen rauha

Viimein Jumala pisti kätensä peliin ja sanoi, että katso, mitä olet saanut nyt aikaan. Raamattu alkoi kiinnostaa mielettömästi ja Kalliomäessä alkoi raamattupiirin veto. Tammikuussa Pyhä Henki johti minut kasteelle. Huomasin, miten Jumala vie viinanhimon kokonaan ja minä täytyin

Pyhällä Hengellä. Alkoi elämä isolla E:llä.

Pyysin syntejäni anteeksi ja Jumala antoi ne anteeksi ja otti lapsekseen. Tänä päivänä elän elämäni Jumalan johdatuksen mukaan, en omalla mallillani. Vihollinen yrittää tietenkin välillä saada vallan minusta, mutta vaiennan hänet Jeesuksen avulla.

Sinäkin hyvä lukija voit tehdä valinnan ja aloittaa muutoksen jo tänään. Tämä sisäinen rauha, minkä minä olen saanut, tulee täysin Jumalalta. Jumala ottaa ja antaa. Siunattua syksyä kaikille lukijoille ja Katulähetyksen työntekijöille.

Tuomo Rinne

Kesäpäivä Myllyjärvellä 12.6.2013

Jo ennen kello kahtatoista alkoi tulla väkeä paikalle. **Gunnar Hedman** lämmitteli grilliä makkaranpaistoa varten.

Arpajaisissa arpoja oli 99 kappaletta. Ne maksoivat 2.50 euroa. Palkintona oli kaksi lahjakoria ja neljä Eko-Centerin lahjakorttia. Arpojakin alkoi mennä kaupaksi.

Antti Viljanen Köhnikseltä soitti aluksi haitaria. Sitten (”allekirjoittanut”) **Liisa Hänninen** lauloi ”Nousta sain aamuun”. Musiikki jatkui. **Pekkasen Tarmo** ja **Tuomas Riekkinen** soittivat ”Metsään on tullut jo syys”, ”Väliaikaisista”, ja ”Nyt tuulet ne viestin jo toivat”.

Makkara kävi hyvin kaupaksi...

Tuomas Riekkinen lauloi itseään kitaralla säestäen mm. kappaleet ”Eeva”, ”Satumaa”, ”Olet todella kaunis”, ym. iskelmäklassikoita.

Juhlijoita oli ainakin Myllykseltä, Kalliomäestä, Etapistä, Ensiaskeleesta, Köhniöltä, Salmirannasta, Ruokapanikista, EkoCenteriltä, Suunta ylös- ja Kannustin-projekteista, ym. katulähetyksiä. Antti V. soitti ”Heili Karjalasta”-kappaleen. Tuomas lauloi ”Mistä tunnet sä ystävän?”, ”Hopeinen kuu”, Kotkan ruusu”, ”Inarinjärvi”, ”Jätkän humppa”. Muutama pari pyörähteli tanssin pyörteissä Myllyksen pihalla...

Gunnar Hedman ja Sari Nieminen.

Liisa Hänninen

Katulähetyksen kesäpäivät Tampereella 9.-11.8.2013

“Mitä hyötyä on ihmiselle kaikesta vaivannäöstä, jolla hän itseään rasittaa auringon alla?” (Saarnaaja 1:3)

Särkynyt ruoko

Katulähetyksen kesäpäivät järjestettiin 9.-11.8. Tampereella, Kalevan kirkossa, teemana Saarnaajan kirjan kysymys ihmisen vaivannäön hyödyistä (Srn 1:3). Kirkon jyhkeät betonirakenteet toivat mieleen Jumalan valtaisuuden. Elämämme perustus on ikäaikojen Jumala.

Puinen alttariveistos, Särkynyt ruoko, ilmentää ihmisen pyrkimystä kohottautua ylös valoon. Tämän pyrkimyksen tukemisesta on kysymys katulähetyksessä.

Suurella sydämellä

Tampereen kaupungin apulaispormestari, **Mikko Aaltonen**, painotti puheessaan vapaaehtoistyön merkitystä. Julkisen vallan sosiaalityön lisäksi tarvitaan järjestöjen auttamistoimintaa. Tämä on vieläpä äärimmäisen tärkeää. Katulähetyksen tekemälle työlle on tilausta yhteiskunnassa.

Diakoniajohtaja **Matti Helinin** mukaan työn tavoitteena on toimiminen yhdessä ihmisten kanssa, heidän kohtaamisensa. Pienikin teko on arvokas ja työtä tehdään suurella sydämellä. Kirkkoherra **Salla Häkkinen** kertoi välittävien ihmissuhteiden merkityksestä. **Outi Niemi** Ilkon kurssikeskuksesta kehotti olemaan uskollinen Jumalalta saadulle työnäylle. Katulähetyksiliiton puolesta tervetulosanat lausui puheenjohtaja, **Sinikka Vilen** kertoen Tampereen katulähetyksilyön vaiheista.

Yhteistyön merkitys - paneelikeskustelu

Perjantain paneelikeskustelu osoitti, miten tärkeää yhteistyö on. Katulähetyksipäivien järjestelyvastaavana toiminut päivakeskus Mustan lampaan johtava

Paneelissa olivat mukana vas. **Raimo Mäkinen**, **Jari Kanerva**, **Jari Ihalainen**, **Marko Ajanki**, **Piia Huhtajärvi** ja **Ruut Hiekkänen**.

diakoni, **Marko Ajanki**, esitteli keskuksen toimintaa. **Ruut Hiekkänen** Tampereen päihtyneiden päivätoimintakeskus Huoltsusta kertoi asiakkaiden kohtaamisesta, toimintatuokioista ja mahdollisuudesta lepoon ja terveydenhoitoon. Seurakuntien on oltava tarkkana, että niiden kynnyks pysyy matalana.

Pro Tukipisteen, **Piia Huhtajärvi**, kertoi erotiikka- ja seksityötä tekevien auttamisesta. Täällä kohdataan myös ihmiskauppaverkostoja, yhteiskunnan ulkopuolelle ajautuneita, syvää häpeää ja uhriutumista. KRIS Tampereen, **Jari Ihalainen**, painotti elämän perusasioita. On tärkeää, että vankeudesta vapautteen astuva saa kokea, että on ihmisiä, jotka oikeasti välittävät.

Jari Kanerva tuettua asumista ja kuntoutusta järjestävästä Alma yhteisöstä katsoi kirkon osallistuvan liikaakin yhteiskunnalliseen keskusteluun, jolloin sen perustehtävä voi unohtua. Luontoretkeilyllä on tärkeä merkitys kaksoisdiagnoosiasiakkaiden parissa tehtävässä työssä. **Raimo Mäkinen** Tampereen A-killan Hunajaryhmästä oli havainnut,

että monella nuorella päihdeongelmallisella on huono itsetunto. Kaikilla on mahdollisuus vaihtaa elämäntyyliä. Nuorta tuetaan hänen itsemääräämisoikeuttaan kunnioittaen.

Usko nostaa

Vankilapastori **Vesa Mäkelän** mukaan Jobin kärsimyksistä kertova kirja ja Saarnaajan pessimistissävyinen teos on luettava kokonaisuutena. Elämää pohtiva Saarnaaja ilmentää sitä, mitä olisin, jos ei olisi uskoa Jumalaan.

Usko antaa voiman kestää ja jaksaa. Sinulla on lähettäjä sille paikalle, jossa olet. Kun usko on elämässäsi, olet vapaa palvelemaan. Olemme kuninkaan asialla ja jokainen palvelee omalla tavallaan. Palveleminen lähtee siitä, mitä olemme saaneet.

Uskon näkökulma antaa tietoisuuden omasta asemastamme. Se on elämää kantava voima, joka nostaa yläpuolelle. Sana neuvoa iloitsemaan pienistäkin asioista, kaikesta mitä olemme saaneet. Jopa vastoinkäymisistä voi iloita, kuten Merlin Ca-

rothers Kiitoskirjoissaan neuvoo. Kaikkiin elämän kysymyksiin ei ole selitystä, mutta usko antaa voiman kestää.

Ihmisen vierelle

Vaasan vankilassa toimiessaan Vesa Mäkelä erotti mielessään kolme ihmisryhmää. 1. Onnistujat olivat kokeneet pysähdyksen. He hakivat itse apua ja muutosta elämäänsä. 2. Kaiteeseen nojaajat seurasivat tilanetta, eivät tulleet keskustelemaan. Heidän luokseen oli mentävä. 3. Viltin mutkassa makaajat linnoittautuivat selliinsä, menivät punkkaan ja panivat pään sekaisin. Heidänkin luokseen oli mentävä. Jos henkilö avasi silmänsä, pastori oli tyytyväinen. Jos hän nousi istumaan, pastori oli tosi tyytyväinen. Jos hän keskusteli, pastori lauloi kiitosvirttä.

Jokaisella ihmisellä on ihmisarvo luomisen perusteella, eikä sitä voida ottaa pois. Jumala rakastaa näitä ihmisiä yhtä paljon kuin meitäkin. Jos maailma sanoo, että työsi on turhaa, älä kuuntele. Älä usko kynnisiin sanoihin, rohkaisi Vesa Mäkelä. Meillä on jotain sellaista, mitä ihmiset kaipaavat. Annetaan sitä. Aina se ei ole sanoja. Voimme mennä ihmisen vierelle.

Huoltoa ja arviointia

Omaa toimintaa ja kutsumusta on arviointava. Teenkö oikeita asioita? Kutsuuko Jumala hoitamaan tehtävää jollain muulla tavalla kuin tähän asti? Jaksanko? Omaa itseä ja työvälinettä on myös huollettava, lomaa pidettävä, rajoja asetettava. Armahdetaan toisiamme, niitä, joiden kanssa työtä teemme, kehotti Mäkelä. Emme ole täydellisiä. Paikat, joissa toimimme, olemme saaneet lahjana.

Elämää on lupa pohtia, tunteita ei tarvitse pistää pakkaseen. Oman työnsä kipukohtana hän piti sitä, että vankilassa on niin paljon uskovien perheiden lapsia. Isän ja äidin virka on maailman tärkein, viittasi pastori jälleen Lutheriin kehottaen pitämään huolta omasta perheestä.

Elämän traagisuuden keskellä on Kristus. Kaikilla asioilla on aikansa auringon alla, myös sillä, että sydämestämme nousee kiitolaulu Jumalalle, päätti vankilapastori esityksensä. Hän luki vielä Paavalin toivoa sisältävät sanat aarteesta saviastioissa. (2 Kor 4:7-15)

Linnanköörin laulujen jälkeen todisti

Katulähetysliiton puheenjohtaja Sinikka Vilen, Erkki Arvaja ja Pekka Arposuo vaihtavat ajatuksiaan.

16 vuoden alkoholismi- ja yli 10 vuoden vankilakierteestä pelastunut **Kauko Onkamo**, uskovan kodin poika, kehottaen nöyrytymään ja rukoilemaan. Jumala voi muuttaa kaiken.

Etsikkoaijoja

Lauantaiaamun avasi entinen kiekoleijona ja maajoukkuepelaaja, **Seppo Ahokainen**. Ruokapankin vastaavana varastonhoitajana Tampereella työskentelevä Ahokainen piti elämänsä suurimpana tapahtumana uskoontuloa. Hiljennyimme elämän katoavuuden äärelle psalmin 103 sanoin. Ihmisen elinpäivät ovat kuin ruoho.

Jumala antaa ihmiselle etsikkoaijoja. Ahokaisen elämässä tällaisia olivat dramaattinen liikenneonnettomuus ja uskovan isän vakava sairaus. Isän syvä rauha puhutteli. Jumala kuulee huutomme ja auttaa, oli entisen huippukiekkoilijan kokemus. Huutakaa häntä avuksi, kun hän läsnä on, neuvotaan Jesajan kirjassa. (Jes 55:6)

Jumala armossaan haluaa pelastaa ihmisen. Vain usko Kristukseen vie perille, julisti Ahokainen ja painotti hengellinen valvomisen tärkeyttä.

Jälkiä hiekassa

Paikkakuntien terveisissä Kangasalan erityisdiakoni, **Sirpa Ahola**, kertoi naisten päihdetyöstä ja Rajattomien toiminnasta. On havaittu, että apua eniten tarvitsevat eivät tule avun piiriin. Rajattomien leirillä on ollut niitäkin, jotka

vasta kolmantena päivänä ovat hyvässä kunnossa. Kynnys on matala.

Jeesus Cafen toimintaa Tampereella esitteli Kari Kuusisto, joka myös esitti hengellisiä lauluja eri yhteyksissä. Aktiivista väkeä on ollut työssä mukana. Jopa toivottomaan ratkaisuun päätyntä on löytänyt uuden voiman elämäänsä.

Jäljistä hiekassa kertoivat rovaniemeläiset. Vaikeina hetkinä meitä kannetaan vahvoilla käsivarsilla. Jeesus kulkee vierellämme, ja kun lankeamme, hän nostaa syliin ja kantaa. ”Kulkekaamme Jeesuksen viitoittamaa tietä, se on pelastuksen tie.”

Kokkolan mieskvartetti kajautti komeasti, Soi kunniaksi luojan. Musiikki on tärkeällä sijalla Kokkolassa muutenkin. Torstain kesä- ja tupailat makkarapaistoinen ja todistuksineen ovat vieneet hyvää sanomaa eteenpäin. Retki kotieläinpuistoon koettiin antoisana. On saatu myös katulähetysbussi, jonka neitsytmatka suuntautui Tampereelle.

Kadun evankelioinnista, leireistä ja yhteistyöstä A-killan ja -klinikon kanssa kertoi Kuopion **Alvar Savallampi**. Puheenjohtajakin on vaihtunut Kuopiossa. Jyväskylän terveiset toi **Erkki Arvaja** kertoen työstään, jossa uskoa ei tarvitse peitellä.

Eläkkeelle vuoden lopussa siirtyvä Erkki Arvaja toimi myös liiton vuosikokouksen puheenjohtajana. Kokous sujui rauhallisesti ja hyvin evästyksin. Liiton puheenjohtajana jatkaa Sinikka Vilen.

Tyhjät kätemme siunataan

Sanan ja rukouksen illassa oli pääroolista

sa iso ja ponteva mieskuoro, Viestiveljet, joka koostui pääasiassa varttuneemmista laulajista. Aloitustululut, Maailman ääriin vie sanoma kallis, ja Konsta Jylhän ylistyslaulu, osoittivat kuoron korkean tason.

Kuoron johtajana toiminut Jarmo Ojanperä kertoi kuoron kiertävän eri puolilla ja laulavan erilaisissa tilanteissa. Portti on ahdas ja tie kaita, mutta kristityt voittavat antautumalla Jeesuksen käsiin. Tätä tietä on syytä käydä rauhassa, sillä Jeesus on seurassamme. Kun annamme tyhjä kätemme Hänelle, Jumala siunaa. Pimeässä laaksossakaan ei tarvitse pelätä (Ps 23:4)

Kotimäellä

Viestiveljissä laulanut Kari Kolehmainen, illan juontaja, kertoi puheessaan, että kotimäellä on kiva seistä. Kalevan kirkon mäki oli hänen lapsuuden leikkipaikkansa. Vuonna 1966 paikalle valmistui kirkko.

Karin elämän romahdutti keskioluesta alkanut päihdekierre. Vielä 1990-luvun alussa Karia pidettiin toivottomana tapauksena. Herra kuitenkin puhutteli.

Parkanon hengellisestä hoitokodista tuli lopulta elämänmuutoksen paikka. ”Herra pelasta”, oli Karin rukous. – Hän muutti elämäni. Sen jälkeen olen laulanut vain taivaallisia lauluja. Tämän kaiken on tehnyt Jeesus Kristus, päätti Kari puheensa siirtyen Viestiveljien rivistöön.

Valkoisin siivin

Viestiveljien hanuristi, **Tauno Vesterinen**, viittasi Tapio Rautavaaran laulaman, Kulkuri ja joutsen, puhutteleviin sanoihin. ”Elämä on ihanaa, kun sen oikein oivaltaa ja lentää siivin valkoisin kuin joutsen”. Elämä on lyhyt taaksepäin katsottuna. Veljistäkin moni on jo saapunut iltaan. Iän myötä saa nähdä katoavan sen, mitä luulee tärkeäksi. Elämän hetkiä ei tahtoisi tuhlaata pois, todisti Tauno lauluin ja puhein.

Paavo Pihlainen kertoi valon syttyneen, kun Jumalan henki tuli sydämeen asumaan. Synti oli vienyt näkökyvyn. Paavon mielessä oli nyt kotka, joka sai uudet sulat ja jonka Jumalan tuuli nosti ajan myrskyjen yläpuolelle. Tänäänkin ihminen voi saada uuden voiman. Kaikki on täytetty ja uhri synnin tähden annettu. Viestiveljien Sinua siunata tahdon oli lämmin päätös illalle.

Juhlajumalanpalvelus pidettiin Tampereen tuomiokirkossa.

Päivien tunnu oli otettu Saarnaajan kirjasta.

Haavoitettu enkeli

Sunnuntain päätösjumalanpalveluksessa Tampereen tuomiokirkossa siunattiin neljä katulähetystyöntekijää tehtäviinsä. Päivän evankeliumitekstissä (Lk 18:9-14) fariseus kiitti monisanaisesti Jumalaa omasta erinomaisuudestaan, mutta syntisyytensä tuntenut publikaani pyysi itselleen vain armollisuutta.

– Olemme paljaita Jumalan edessä, Hän riisuu meidät, sanoi saarnassaan tuomiorovasti Olli Hallikainen.

Kirkkosalia kiertävä Hugo Simbergin (1873-1917) seinämaalauksessa, jossa 12 alastonta poikaa kannattelee orjantappuraista elämänsäköynnöstä, sopi hyvin päivän teemaan.

Synnin valta on voitettu. Enkelinsiivet sulkevat uhittelevan käärmeen tiiviiseen kehään salin pääholvin laella. Simbergin symboliikan avain saattaa löytyä etelä-lehterin päätyseinän Haavoittunut enkeli -freskosta. Häpeä, syllisyys ja katumus heijastuvat enkeliä kantavien poikien olemuksesta. Enkelin siivessä on verta. Pojatko haavoittivat enkelin?

Ehkä enkeli oli symbolisti Simbergin

mielikuvissa Kristus, joka on ”haavoitettu meidän rikkomustemme tähden”. (Jes 53) Juuri enkelinsiivet sulkevat käärmeen kehäänsä. Evankeliumia julistaessamme kannamme aina nöyrin mielin ja katuen esille haavoitetun Kristuksen. Hän piiloutuu usein vaatimattomuuteen, sivummalle, vähimmän sisaremmen ja veljemme hahmoon.

Heijastakaa Jumalan valoa

”Vielä enemmän kuin muita, häntä täytyy rakastaa”, lauloi **Kari Kuusisto** päätösjuhlan alkajaisiksi ja kuulumme myös Viestiveljien koskettavia esityksiä. Katulähetystyöhön siunatut saivat merkinsä ja kukat, niin myös järjestäjät hyvin ansaitut kiitoksensa. Kansio ja viiri luovutettiin Porille.

”Heijastakaa Jumalan valoa”, toivotti liiton puheenjohtaja tuomiorovastia siteeraten. Sen sanan saatoimme kaikki ottaa omaksi matkaevääksemme.

Markku Leinonen

Toipumisleiri Tyypälän leirikeskuksessa

Saimme viettää siunattua toipumisleiriä Tyypälän leirikeskuksessa 15.-19.7. eli keskellä kauneinta Suomen kesää kalastaen, hiljentyen ja jakaen Jumalan armon sanaa parinkymmenen eri-ikäisen kanssa.

Leiri oli järjestetty Heinosniemen leirin tilalle pienempimuotoisena ja mukana oli osallistujia taaperoikäisestä vanhempiin köörireljiin.

Iltatilaisuuksissa vanhemmat saivat hiljentyä, sillä aikaa kun nuorimmat osallistujat olivat pyhäkoulussa tutustumassa Jumalan tekoihin ja Raamattuun.

Suurta johdatusta oli huomata kuinka kiinnostuneita olivat pyhäkoululapset Taivaan Isän Ihmeteoista ja siitä kuinka voi rukoilla?

Ja rukousvastauksiakin saatiin, Markuksen rukoiltua Taivaan Isältä isoa kalaa. Kuvasta voimme huomata kuinka rukouksia kuullaan ja niihin vastataan.

Lapsille oli myös järjestetty tekemistä, joka päivälle myös askartelun muodossa. Maalasimme Saran ja Markuksen kanssa

tyynyliinat muistoksi leiristä, täytimme leirivihkoja, kävimme luonnossa leikkien tutustumassa ja askartelimme monenlaista. Mieleen on jäänyt ehkä eniten hymyt lapsien ja vanhempien leirille osallistujien kasvoilla sateisista ilmoista huolimatta.

Viimeisenä iltana järjestimme olympialaiset joukkueittain Puuppolan iltavieraiden kanssa ja nauru raikui ainakin munamiesjuoksussa, johon miehetkin innostuivat.

Myös saunaan ja uimaan pääsimme joka iltana. Moni muukin asia hoitui hienosti leiriläisten joukosta vastuualueestaan huolehtineiden ansiosta.

Artturi, Pekka, Eila ja Helena laittoivat taas itsensä likoon vapaaehtoisina työntekijöinä ja mahdollistivat meille voimaannuttavan leirin.

Suuri kiitos kaikille heille, kaikille osallistujille ja Katulähetysille leirin mahdollistamisesta!

Rukoillaan yhdessä voimia kaikille syksyyn ja nautitaan luonnosta, joka valmistautuu talven tuloon!

Mia Koski

Eläkkeellä oleva Katulähtyksen entinen työntekijä Seppo Riikonen on sinut myös luonnon kanssa.

Luonto ympärilläni ja minussa

Sieluni, älä ole levoton, sillä olet osa luontoa, joka on ympärilläsi. Sieluni, kiitä siitä ja nauti, sillä luonto voi täyttää salatun kaipuusi ja alati voimistaa sinua ihmisenä.

Luonnon tarkkailu on hilpeää hommaa ja auttaa ihmistä jäsentämään itsensä maailman ja toisten ihmisten kanssa. Sitä ei oikeastaan tiedä mitä mielessä ja tunteissa tapahtuu kun oppii tarkkailemaan ympäristöään. Luonnossa koettua on vaikea kuvata ja välittää toiselle. Eräs salaisuus asiaan on hiljentymisen oppiminen, hiljaa olemisen taito.

Ihminen kokee asioita katseella ja kuulo ja hajuaistilla, joskus myös tuntoaistilla. Hiljaa ollessa nämä kaikki ovat käytössä. Mutta kuka osaa olla hiljaa? Pidemmälle edennyt luonnontarkkailu on myös havaintojen ja sään kirjaamista määrätietoisesti muistivihkoon. Kiihari on tarpeen ja kahvitermari ruisleipineen täydentävät kaiken. Lintujen ja eläinten

kohtaaminen on hieno kokemus, joka jää mieleen jopa vuosikymmeniksi. Ja syksyn marja- ja sienisadon kerääminen on oma lukunsa. Silloin muuttolintujen parvet liikkuvat.

Takapihalla

Talviaamuina ne tulivat kello 7.30 syömään pähkinöitä. Joskus tuli vain yksi mutta toisinaan niitä oli neljäkin porukassa. Ne olivat täsmällisiä ja ehkä tietämättään onnellisia, sillä viime talvena oli kylmiä öitä. Ja oli paksut hanget, joten maasta oli turha etsiä syötävää. Mutta toisaalta, puista oravat ehkä enemmän osan ruuasta etsivätkin. Männynkävyt, ”männyn pähkinät” ovat herkkua, mutta nyt ihmisen antama tarjottava kelpasi hyvin.

Seurasin niitä ikkunastani ja varmasti ne näkivät minut, olihan välimatka vain muutaman metrin. Vielä keväälläkin ne

tulivat aamuisin ja lounas- ja päivällisai-kaan. Niiden käytös on aika ”inhimillistä” sillä nokkimisjärjestys on niilläkin.

Toisten oravien ei auttanut tulla samalle kupille tai lähtö tuli. Myös linnut kävivät tällä ateriapaikalla ja niilläkin oli eripuraa siitä, kuka saa syödä.

Useat lintulajit kävivät pihassani ja erikoisimpina koin urpiaisten ja fasaanin ilmestymisen takapihalle. Urpiaisilla on niin kaunis punainen lakki päässä ja kaunis harmahtava puku. Kuinka paljon sainkaan nauttia tuosta luonnon tarjoamasta ilmaisesta teatterista pihallani. Sain unohtaa huolet ja maailman hetkeksi.

Taivas ja vesi

Etenen kajakillani rauhallisin vedoin sinisen veden pintaa ja ihailen tuota mahtavaa taivasta. On tunne, että muuta ei ole kuin tuo sininen vesi ja taivas. Tunne on huumaava. Olen merellä ja kohde on

kaukana mutta näkyy hyvin, sillä se on majakka.

Pilkkasiivet tulevat, ne lentävät jonossa ja lähestyvät. Ne saavuttavat minut ja jono kiertää minut kaartuen, niin matalalta että selvästi kuulen siipien suhinan ja näen niiden melko pitkät kaulat. Valoa vasten ne ovat vain mustia, sillä silmä ei voi erottaa juurikaan sävyjä vastavaloon. Ne käkättävät mennessään.

Edessä ja sivuillani näen vain veden ja horisontin, mutta tiedän että takanani on manner kilometrien päässä. Ja tuolla edessä tuo ylväs majakka. Taivas ja meri ja linnut. Unohdan ajan, unohdan maailman, kaupungit, arjen, uutiset, ihmiset. Tämä kokemus on liian suuri, se haukkaa minut sisäänsä.

Koen syvää onnellisuutta, sen suuren läsnäoloa, joka on tehnyt tämän. Lintujen jotka menivät ohitseni ja koko luomakunnan elämä on kallisarvoinen. Se pitää sisällään suuren salaisuuden. Mutta iloitsen kun hiljaisuus ympärilläni sulkee minut itseensä. Jokainen melan veto vie minua kohti majakkaa ja maataukoa.

Niittyperlo

Makaan kyljelläni maassa ja tähyän hennojen heinien läpi maisemaa. Kuinka äärettömän hentoja nuo heinien varret ovat. Ne huojuvat vähäisimmästäkin tuulesta. Aurinko porottaa. Niissä on kukintoja, erilaisia. Kauniita ja karun yksinkertaisia. Kukintoja on paljon ja kuulen hyönteisten pörinän. Harakankellojen violetti väri, niittyileinikin keltaiset hauraat kukinnot, kirjopillikkeen vantterra kukinto. Kuinka huumaava näky.

Poutapilvihattarat lipuvat taivaalla. Yht'äkkiä pölähtää heinäsrikka korrelle nenäni edessä. Se hieroo päätään ja lehahtaa heti pois. Ahmin maan ja heinien tuoksua. Kun nousen ylös en voi tehdä enää niin tarkkoja havaintoja. Valon kulma muuttuu, silmä ei heti totu siihen. Heinikon pinnassa liikkuu useita perhosia. Erotan lauhahiipijän, niittysinisiiven ja yhden neitoperhon. Se on näistä komein. Luoja oli runsaskätinen luodessaan sen. Olen täysin ravittu tästä näystä enkä kaipaa mitään. Miten se on mahdollista? En tiedä, mutta niin vain on.

Uisteluretki

Vene lipuu tasaiseen tahtiin, aivot kihuttavat pientä ääntä pitäen, lievä tuuli rikkoo veden pinnan, lentokoneen valkoinen vana taivaalla kertoo, että maailma elää. Rapalan vaappu on vedossa, se tulee noin 30 metrin päässä perässä, siinä on pieni syväjäjä, päästään kokeilemaan vähän syvempää.

On se hulpea tunne kun hauki jutistaa uistimessa. Se on kiinni. Sitä voi vetää tassisesti melko pitkään. Kun se on veneen lähetyvillä, se lisää rimpulua, isompi voi solahtaa veneen allekin. Silloin siiman katkeaminen on vaarassa.

Veneen kanssa haavi on tärkeä, se tuo hauen sisään. Vielä ei ole iskenyt. Nyt on aika rauhalliseen soutuun ja ajatukset saavat risteillä omia teitään. Seuraan mitä silkkiuikku tekee jonkin matkan päässä. Vaikuttaa kalastavan kuten minäkin.

Metsäkävely

Jyväseudulla on luonto lähellä ja opastettuja polkuja paljon. On korkealla sijaitsevia paikkoja, joista on huikaisevat järvimaisemat. On metsäpolkuja, soita, sekametsiä, puroja, lampia ja jokia. Jopa luonnonsuojelualue löytyy Katulähetyksen Etapin yksikön omalta rajalta. Kävely metsässä on suosittua Suomessa.

Ehkä oman pihan tarkkailu on vieläkin suositumpi koska se on niin helppoa. Olisi hyvä miettiä miten kaikkien näiden asioiden siirtäminen arkeen tulisi tavaksi. Monissa yksiköissä on soutuveneet käytössä.

Katulähetyksessä on kyllä luontoretkiä tehty ja hyvää palautetta saatu asukkailta. Olisiko nyt asioiden syventämisen aika? Luonnon tarkkailun siirtäminen tavaksi ja elämän iloksi. Voisiko siitä nousta uusi ihmisenä olemisen kokemus ja arvostus. Nykyajassa se on arvostettu jolla on hyvät ansiot. Muitakin mittareita on. Luonto on osa meitä ja me osa sitä. Luonto itsessään on arvokas. Voisiko siitä nousta myös Luojan löytämisen ilo.

Seppo Riikonen

Kantakaa
toistenne
kuormia, ja niin
te täytätte
Kristuksen lain.
(Gal. 6:2)

PULLAKIRKOT

Ensiaskel, Kankitie 9
sunnuntaisin klo 11.30
Takalaiton
sunnuntaisin klo 13.30
**Salmiranta ja
Nurmela**
tiistaisin klo 18

**Jyväskylän
Katulähetys ry**

Kankitie 10
40320 Jyväskylä
0400-642442

www.jklkl.fi

Alfa-kurssi alkaa tiistaina 1.10.2013 Ensiaskeleen päiväkeskuksessa

Alfa-kurssi on mahdollisuus tutustua kristinuskoon rennolla ja mukavalla tavalla. Alfa-kurssiin kuuluu hyvä ruoka, ystävyys, luentoja ja keskusteluja kurssin aiheesta. Kurssin aiheita ovat mm. Kuka Jeesus on?, Miksi ja miten rukoilisit? ja Vieläkö Jumala parantaa?

Kenelle kurssi on tarkoitettu? Alfa-kurssi on avoin kaikille kristinuskon ja elämän peruskysymyksistä kiinnostuneille. Kurssin tavoitteena on mahdollistaa aito ja rehellinen vuorovaikutus ja pysähtyminen elämän tärkeiden kysymysten äärelle.

Kurssille osallistuminen on ilmaista.

Kauanko kurssi kestää? Alfaan kuuluu 10 tapahtumaa kerran viikossa tiistaisin klo 15-17.

Alfa -kurssin ohjelma:

- 15 Ruokailu
- 15.30 Tervetuloa, tiedotukset ja yhteinen laulu
- 15.45 Luento
- 16.15 Kahvit ja keskustelua päivän teemasta ryhmässä
- 17 Kurssi päättyy

Jyväskylän

KATULÄHETYS

13. vuosikerta

Vapautetut

Toimitus
Erkki Arvaja, Markku Leinonen
ja Erkki Hänninen

Kankitie 10,
40320 Jyväskylä
puh. 0400-642 442
www.jklkl.fi

Seuraava tiedotuslehti

4/2013 ilmestyy
15. päivänä joulukuuta.

Aineistot lehteen 30.11.2013
mennessä, Kankitie 10, 40320
Jyväskylä tai
erkki.arvaja@kolumbus.fi
markku.leinonen@jklkl.fi

ISSN 2323-1610